

[Sigsgaard.]

vi ser på den pågældende paragraf i loven. At legemsøvelser ikke hører med blandt klasselærerfagene, er jeg helt enig med det ærede medlem hr. Poul Hartling om.

De obligatoriske fag behandles også i en henvendelse fra Humanistisk Forbund. Her foreslås det, at faget kristendomskundskab udgår af fagrækken og erstattes med idéhistorie; kan det ikke gennemføres, foreslår forbundet, at kristendomskundskab afløses af religionshistorie. Jeg har sympati for disse forslag og håber, at de vil blive grundigt og positivt behandlet i udvalget.

Lad mig til sidst sige, at jeg er enig i, at læreruddannelsen bør revideres, men jeg finder ikke, at det foreliggende forslag er noget særlig godt grundlag for en sådan revision. Jeg håber derfor, at vi i hvert fald som et resultat af behandlingen af lovforslaget får nedsat en bredt sammensat kommission til behandling af problemerne omkring folkeskolens udvikling og læreruddannelsens opbygning; en sådan kommission bør i øvrigt efter min mening nedsettes uanset lovforslagets skæbne.

Bækgaard: De to lovforslag, der her er til første behandling, er jo nær knyttet til hinanden, selv om det ene er en ajourføring af gældende love, medens det andet er en nydannelser.

Lovforslaget om uddannelse af lærere er jo, som foregående ærede ordførere har sagt, meget lig det lovforslag, der var til første behandling den 31. maj i år. Jeg vil derfor ganske kort henvise til de bemærkninger, jeg gjorde dengang, hvor jeg bl. a. gav udtryk for betænkeligheder ved at gennemføre forandringer i læreruddannelsen allerede nu på et tidspunkt, da den nugældende lovs virkninger ikke er slået helt igennem og har givet resultater, som vi kan drage lære af. Men ligesom dengang er jeg helt enig i, at det er af stor værdi at drøfte problemerne, efterhånden som tiden går, og jeg vil gerne med det samme sige, at er lovforslaget om højere forberedelseseksamen blevet et resul-

tat af sådanne drøftelser, så mener jeg, at det halve år, der er gået, siden vi sidst debatterede dette emne, har givet et så godt resultat, at der er gode grunde til at tage den med ro. Jeg gjorde dengang i al stilfærdighed det kommende udvalg, som altså ikke kom i arbejde, opmærksom på, at netop det burde forslaget tage sigte på, og jeg kan derfor kun takke den opmærksomme højtærede minister for hans initiativ her. Ja, ja, vi fik jo forleden at vide, at uopmærksomhed og træthed ikke hørte til den højtærede ministers egenskaber, så det manglede jo egentlig også bare.

Jeg vil gerne henvise til de bemærkninger, jeg gjorde den 31. maj om læreruddannelsens varighed, og yderligere tilføje, at i fremsættelsen har jeg set, at den højtærede minister sætter valgmuligheden mellem 3½ og 4 år sammen med tilbuddene om tillægsgag og anden frivillig undervisning. Det kan sådan set være rigtigt, men der er to grunde til, at jeg tvivler lidt på de 4 års studium. For det første vil de allerførste lærerstuderende være interesseret i at slippe med det kortest mulige tidsrum af personlige grunde, f. eks. giftermål, god økonomisk indtjening som lærer o. s. v. For det andet, og det er ikke det mindst væsentlige, bør disse valgmuligheder over tillægsgag o. lign. knyttes nøje sammen med folkeskolens behov; for hvad nytter det, at vi er så frisindede og liberale, at vi siger til de studerende, at de selv kan bestemme, hvad tillægsgag de vil gøre til speciale, når det så senere hen viser sig, at de har valgt samme fag som mange af kammeraterne, og at behovet ude i skolen slet ikke står i rimeligt forhold hertil? Jeg tror, at der her er et vigtigt punkt for det kommende udvalg at studere meget nøje, og jeg vil anbefale, at man læser Berlingske Tidendes kronik den 8. september d. å., hvor forfatteren af kronikken, H. Troensegaard, bl. a. behandler dette spørgsmål, ligesom han andetsteds i kronikken slår til lyd for, at læreruddannelsens specialestudium må ligge uden for den egentlige grunduddannelse og helst som et obligato-